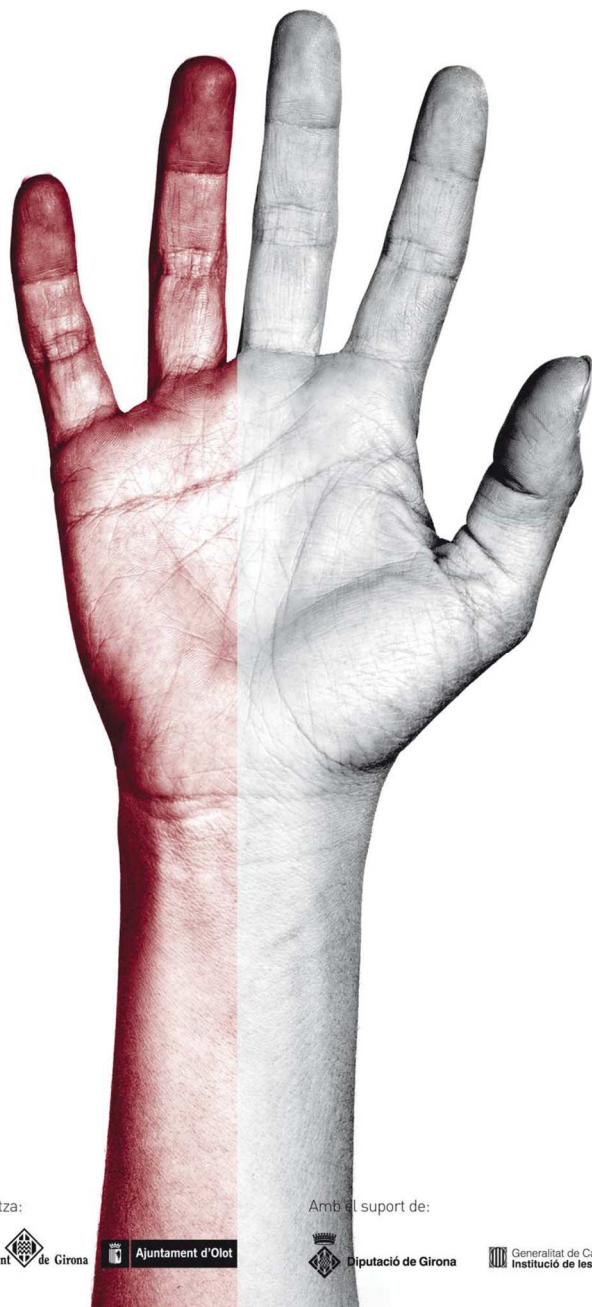

Del 7 al 16 d'abril
Girona - Olot 2016

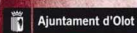
FESTIVAL
de LITERATURA
GIRONA_OLOT

Vides
escrites,
escriure
vides.

DOSSIER DE PREMSA

Organitza:

Amb el suport de:

Patrocina:

Índex - Dossier de premsa MOT 2016

Presentació de la comissària Mita Casacuberta	3
Nota de premsa	5
Programa del MOT a Girona	8
Programa del MOT a Olot	15
Activitats complementàries a Girona	24
Activitats complementàries a Olot	28
Biografies dels autors	30
Crèdits	51
Mitjans col·laboradors i oficials	52
Contacte de premsa	53

Vides escrites, escriure vides

Després de dedicar el MOT 2015 a la construcció literària de la ciutat, un dels grans temes de la literatura de tots els temps, era obligat abordar el tema que és a la mateixa base del sentit de la literatura: la construcció o reconstrucció de vides a través de l'escriptura.

Algú dirà: això és tota la literatura! I tindrà tota la raó, perquè el personatge, el caràcter –diguem-ne com vulguem- és un dels eixos centrals de qualsevol construcció literària: serà objecte de construcció a través de la imaginació o a través de la recuperació de materials provinents de l'experiència, de la memòria o de la recerca factual per part de l'escriptor; serà objecte de desconstrucció a partir del moment que les grans construccions ideològiques de la modernitat fan crisi i la literatura busca la manera de reflectir la inconsistència, la inestabilitat i la fragmentació de l'individu en un món en constant transformació i redefinició, començant pel jo poètic o pel jo narrador, és a dir pel caràcter que mira i que narra, tan fragmentat i tan inconsistent com allò narrat. Dir **ESCRIURE VIDES**, per tant, ens ofería una llibertat tan gran que, evidentment, hem volgut delimitar el terreny i portar-lo a l'estricta contemporaneïtat.

Perquè som en un moment en què sembla que hi ha una necessitat imperiosa d'**ESCRIURE VIDES**. Només cal veure la quantitat de literatura d'autoajuda – individual o col·lectiva- que hi ha darrere la construcció de determinades vides “exemplars” o, des d'un altre punt de vista, la proliferació d'obres que es corresponen, en literatura, a l'obsessió de la *selfie*; hi ha una literatura que intenta recuperar de l'oblit les vides petites, ja siguin personatges secundaris condemnats eternament a fer d'ombres de personatges perfectament establerts, canonitzats, ja siguin personatges anònims –amb vincles personals o no amb l'escriptor o escriptora-; hi ha també una escriptura que hi ha qui anomena “transversal” i que hi ha qui etiqueta amb el terme “faction”, una literatura a mig camí entre la ficció i la factualitat, és a dir, fonamentada en l'exploració d'uns fets, d'unes vides que han existit o que existeixen realment, d'unes traces que obliguen el narrador –que moltes vegades es confon amb el jo de l'escriptor- a emprendre una recerca, un viatge, una qüestió, que és al mateix temps interior i física i que esborra les fronteres entre la vida del jo i la vida dels altres. Siguin qui siguin

aquests altres.

Posem-hi alguns exemples: *Possessió* d'A. S. Byatt, *Dora Bruder* de Patrick Modiano, *Fortuny* de Pere Gimferrer, *Limónov* d'Emmanuel Carrère, *Els emigrats* de W. G. Sebald, *Ravel* de Jean Echenoz, *Tot un caràcter* i *Un home de paraula* d'Imma Monsó, *La mort del pare* de Karl Ove Knausgaard, *Biografia de la fam* d'Amélie Nothomb, *Res no s'oposa a la nit* de Delphine de Vigan, *L'últim patriarca* i *La filla estrangera* de Najat El Hachmi, *La passió segons René Vivien* de Maria Mercè Marçal, *Elsa Schneider* de Sergi Belbel, *El testament de Maria* de Colm Tóibín, *Como la sombra que se va* d'Antonio Muñoz Molina, *Un home que se'n va* de Vicenç Villatoro, *Albert Serra* (la novel·la, no el cineasta) d'Albert Forns, *Frost/Nixon* de Peter Morgan, *Lídia de Cadaqués* o *Germaine Gargallo* de Cristina Masanés, *La pell de l'altra* de Maria Barbal, *El impostor* de Javier Cercas, *Mi Gaudí espectral* de Rafael Argullol, *Vidas escrites* de Javier Marías, i tants altres.

Algunes d'aquestes obres són novel·les i algunes han esdevingut *bestsellers* indiscutibles; d'altres pertanyen a la narrativa més experimental, a mig camí entre l'assaig i la narració breu; d'altres són monòlegs teatrals aptes per a ser posats en escena, per convertir-se en guions cinematogràfics o per a ser llegits com a novel·les breus. Totes elles comparteixen la reconstrucció d'una vida, la història de vida d'un personatge real, i que aquesta reconstrucció la fan a través dels mecanismes que ofereix la ficció. Només algunes, tanmateix, exploren els límits dels mecanismes literaris i, al mateix temps, construeixen un gènere híbrid entre la novel·la i l'assaig, l'autobiografia i la biografia, la literatura, el periodisme i la història.

Explorar aquestes vides escrites amb els seus principals i més reconeguts escriptors i escriptores és l'objectiu de la tercera edició del MOT Festival de Literatura Girona-Olot 2016: **ESCRIURE VIDES**.

Margarida Casacuberta

Comissària del Festival MOT 2016

Més de trenta reconeguts autors conversaran sobre “vides escrites” en la tercera edició del festival MOT

Girona i Olot acullen una nova edició del festival, que segueix apostant per la literatura de qualitat

L'Escola Municipal d'Humanitats de l'Ajuntament de Girona i l'Institut de Cultura d'Olot coorganitzen el festival

Tal com diu la comissària del festival la **Margarida Casacuberta**, després de dedicar el MOT 2015 a la construcció literària de la ciutat, un dels grans temes de la literatura de tots els temps, era obligat abordar el tema que és a la mateixa base del sentit de la literatura: la construcció o reconstrucció de vides a través de l'escriptura.

Així, del 7 al 16 d'abril, el MOT, amb el tema **“Vides escrites. Escriure vides”**, explorarà els processos creatius que hi ha darrere les biografies literàries, unes vides novel·lades que abracen des de les vides rebels de **John Banville** fins a les bèsties de **Mia Couto**, passant pels impostors de **Cercas** i **Barbal**, els jos d'**Amélie Nothomb**, les muses de **Cristina Masanés**, els pares de **Luis Landero**, **Vicenç Villatoro** i **Antonio Garriga Vela** o les dones silencioses de **Juan José Millás** i **Monika Zgustová**.

Completen el programa una llarga llista de reconeguts autors, entre els quals també trobem **David Foerkinos**, **Carlos Fonseca**, **Gonçalo M Tavares**, **Alicia Giménez Bartlett**, **Najat El Hachmi**, **Imma Monsó**, **Juan Tallón**, **Lluís Juste de Nin**, **Perico Pastor**, **Albert Forns**, **Jordi Puntí** o **Juan Antonio Masoliver Ródenas**, entre d'altres.

A més dels diàlegs centrals amb el autors convidats, els dissabtes al matí podrem gaudir dels Ver-MOT, una combinació de conversa i lectura que a Girona ens endinsarà en les vides escrites de Picasso, amb Toni Orensanz, David Cirici, Antonio Garriga Vela i Josep Pastells, tots ells presentats per Toni Puntí, mentre que a Olot ens preguntarem per què tants escriptors han volgut escriure la vida d'un personatge tan emblemàtic com Jacint Verdaguer. Conduït per Xavier Albertí, hi participaran Andreu Carranza, Enric Casasses, Narcís Comadira i Miquel de Palol.

La programació també inclou espectacles escènics, com *La petita història d'en Joseph*, una lectura dramatitzada a càrrec de **Cristina Cervià** a partir d'un conte inèdit de **Vicenç Pagès**, que es podrà veure a la Biblioteca Carles Rahola de Girona, i *Ventura*, amb **David Planas** i **Meritxell Yanes**, que transformarà Can Trincheria, a Olot, en un escenari de vida, o l'espectacle familiar *Irakurriz*, amb **Shakti Olaizola**, a la plaça del Teatre d'Olot. La presentació-concert Jo no hi era però me'n recordo, amb **Quico Pi de la Serra** i **Joan Sala**, director de l'editorial Comanegra, posarà punt i final a l'edició d'enguany del MOT a la Sala La Carbonera d'Olot.

La voluntat de complicitat amb les entitats i institucions de les dues ciutats, que també proposen activitats, se suma per arrodonir una programació que omple de paraules i pensament les dues setmanes. L'exposició "Vides miNÚscules", del Centre de Recerca i Difusió de la Imatge (CRDI), la taula rodona "Joaquim Ruyra, literatura i sensació" que organitza la Càtedra Josep Pla de Literatura i Periodisme de la Universitat de Girona, o la presentació del llibre *Les set caixes*, de Dory Sontheimer a càrrec de la Biblioteca del Call. Institut d'Estudis Nahmànides, són alguns dels exemples de Girona, mentre que a Olot trobem les exposicions fotogràfiques "Variacions Camps", de l'Arxiu Comarcal de la Garrotxa i MOT, i "Paisatge, vida i literatura", de l'Observatori del Paisatge, l'Escola d'Art i MOT, o la iniciativa de bookcrossing *Llibres abandonats, llibres trobats* que ha preparat la Biblioteca Marià Vayreda i MOT, entre d'altres.

També podem trobar per al públic familiar propostes com l'exposició "Vides apassionades: quin plaer!", el taller familiar *Esculturant vida* o el Concurs de narrativa *Vides Escrites, Escriure Vides*, per a infants i joves, organitzat per la biblioteca Carles Rahola de Girona, o l'exposició "Vides dibuixades", a Olot, entre altres iniciatives.

Organitzat conjuntament pels Ajuntament de Girona i d'Olot, el MOT te com seus respectives: a Girona, a la Biblioteca Carles Rahola (del 7 al 9 d'abril), i a Olot, a la sala La Carbonera (del 14 al 16 d'abril).

Els objectius del MOT són clars: aproximar els escriptors al públic lector, transmetre la idea que la literatura és important per al benestar de les persones, oferir una programació de qualitat a escala nacional i internacional, aplegar escriptors i experts i convertir Girona i Olot durant les dues setmanes d'abril en centres d'alta cultura literària i alhora molt pròxima al ciutadà. Després de tres edicions, el festival MOT camina ferm cap a la consolidació definitiva com a festival de literatura de referència tant singular com rigorós.

El Festival MOT rep la col·laboració de la Fundació Banc de Sabadell.

MOT GIRONA

Del 7 al 9 d'abril

Biblioteca Carles Rahola*

Carrer d'Emili Grahit, 4

*Durant els dies del festival, la Biblioteca Carles Rahola disposarà de servei de bar i s'hi vendran llibres dels autors convidats.

PROGRAMACIÓ

Dijous 7 d'abril

18 h Inauguració del MOT 2016: Vides escrites, escriure vides

Obertura del festival a càrrec de **Mita Casacuberta**, comissària del MOT 2016.

18.30 h Conversa

Escriure vides

Jordi Puntí i Albert Forns

20 h Conversa

Escriure el jo

Amélie Nothomb i Mita Casacuberta

22 h Lectura dramatitzada

La petita història d'en Joseph

Biblioteca Carles Rahola

Activitat gratuïta amb aforament limitat

Durada: 30 minuts

Divendres 8 d'abril

18 h Conversa

Vides dibuixades

Lluís Juste de Nin, Toni Benages i Sebastià Roig

20 h Conversa

Vides rebels

John Banville i Nuria Barrios

22 h Conversa

Vides falses

Gonçalo M. Tavares i Juan Tallón

Dissabte 9 d'abril

12 h VER-MOT (Bar-restaurant +Cub)

Escriure Picasso

David Cirici, José Antonio Garriga Vela, Toni Orensanz i Josep Pastells

Presenta i condueix: **Toni Puntí**

18 h Conversa

Escriure pares

Luis Landero, José Antonio Garriga Vela i Vicenç Villatoro

20 h Conversa

Escriure mares

Imma Monsó, Najat El Hachmi i Stefanie Kremser

PROGRAMACIÓ DETALLADA MOT GIRONA

Dijous 7 d'abril

18 h

Obertura del festival i presentació de l'edició Vides escrites, escriure vides

Mita Casacuberta

18.30 h

“Escriure vides: *Work in progress*”

Jordi Puntí i Albert Forns

El festival MOT 2016 comença amb una conversa molt especial. Jordi Puntí (Manlleu, 1967), autor de *Pell d'armadillo* (1988), *Animals tristos* (2002) i *Maletes perdudes* (2011), explora el terreny de la faction en *Els castellans* (2012), un llibre sobre la construcció de les identitats des de la talaia de la infantesa, que converteix la realitat en ficció. Albert Forns (Granollers, 1982) és l'autor d'*Albert Serra* (la novel·la, no el cineasta) (2013) i de *Jambalaia* (2016), dues novel·les bastides sobre la tensió (irònica) entre realitat i ficció. Actualment, tots dos escriptors es troben immersos en dues aventures literàries que comparteixen el repte d'escriure dues vides perfectament documentables, pública l'una (Xavier Cugat), anònima l'altra. El MOT 2016 s'inaugura, doncs, amb un *work in progress*.

20 h

“Escriure el jo”

Amélie Nothomb i Mita Casacuberta

L'autora d'*Estupor i tremolors* (1999), *Antichrista* (2003) i la *Biografia de la fam* (2004) és l'essència del MOT 2016: Escriure vides. Amélie Nothomb (Kobe, Japó, 1967) és el que Amélie Nothomb escriu, és feta de la matèria dels seus llibres. Fabienne o Amélie? Persona o personatge? Vida o literatura? O vida i literatura? Autobiografia o autoficció? Tindrem l'ocasió de parlar de les relacions entre vida i literatura amb l'escriptora que converteix la seva vida en literatura perquè, tal com Amélie Nothomb escriu a *La nostalgie heureuse* (2013), la seva vint-i-dosena novel·la, tot just acabada de traduir al castellà (2015), “tot el que estimem es converteix en una ficció”.

22 h

La petita història d'en Joseph

Lectura dramatitzada a partir d'un conte inèdit de **Vicenç Pagès**

Tots coneixem els llibres que faciliten als més petits, amb un llenguatge assequible, una visió amable de la vida de grans creadors. El protagonista d'aquest text, però, no és pas un gran creador.

Interpretació: **Cristina Cervià**. Interpretació i música original: **Domènec Boïgues**.

Durada: 30 minuts. Activitat gratuïta amb aforament limitat

Divendres 8 d'abril

18 h

“Vides dibuixades”

Lluís Juste de Nin, Toni Benages i Sebastià Roig

Des de l'any 2004, quan va publicar *Els Nin*, Lluís Juste de Nin (Barcelona, s.d.) escriu i dibuixa vides històriques i vides literàries en un seguit de novel·les gràfiques –*Montecristo 1941* (2007), *El Guepard, 1970* (2008), *Barcelona 1931. L'educació sentimental* (2009), *El quart poder* (2010), *La muntanya màgica* (2011), *La fira de les vanitats. De la febre d'or a la bomba del Liceu* (2012), *La guerra dels besavis* (2013)– que culminen amb la recent biografia d'Andreu Nin (2016). Sobre el que significa escriure i dibuixar vides a través del gènere de la novel·la gràfica, Juste de Nin parlarà amb l'escriptor Sebastià Roig (Figueres, 1965) i el dibuixant Toni Benages (Badalona, 1970), autors de *Les extraordinàries aventures de Francesc Pujols* (Males Herbes, 2015).

20 h

Vides rebels

John Banville i Nuria Barrios

Abans d'escriure *El mar* (2005), el novel·lista John Banville (Wexford, Irlanda, 1945) va dedicar una trilogia coneguda amb el nom de “trilogia de les Revolucions” protagonitzada per *Copèrnic* (1976), *Kepler* (1981) i *Newton* (1982) i rubricada amb una novel·la titulada *Mefisto* (1986). Més endavant,

va tornar a explorar vides rebels a *L'intocable* (1997), sobre l'historiador de l'art acusat d'espionatge per Margaret Thatcher a la Cambra dels Comuns Anthony Blunt. En plena presentació de la seva última novel·la, *La guitarra blava* (2015), John Banville parlarà de la relació entre realitat i ficció en la construcció del seu món i el seu estil literari amb la novel·lista, poeta, crítica i traductora al castellà de l'obra de Banville Núria Barrios (Madrid, 1962).

22 h

“Vides falses”

Gonçalo M. Tavares i Juan Tallón

L'escriptor angolès Gonçalo M. Tavares (Luanda, Angola, 1970) és un escriptor declarat d'històries falses, títol d'un dels seus llibres i la idea de fons de l'inclassificable *El barrio* (2015), un món literari poblat per protagonistes peculiars, que fan coses peculiars i tenen noms d'allò més peculiars: senyor Valéry, senyor Walser, senyor Brecht, senyor Calvino, senyor Michaux, entre d'altres. Sobre la manera com la ficció es pot “recolzar sobre un fragment de la veritat fins al punt on tot es mescla i es torna uniforme”, Tavares en parlarà amb l'escriptor gallec Juan Tallón (Vilardebós, Ourense, 1975), escriptor d'escriptors, autor, entre d'altres, d'*El vater de Onetti* (2013) i de *Fin de poema* (2015), sobre les últimes hores de vida de quatre poetes: Cesare Pavese, Alexandra Pizarnik, Anne Sexton i Gabriel Ferrater.

Dissabte 9 d'abril

12 h

VER-MOT. “Escriure Picasso”

David Cirici, José Antonio Garriga Vela, Toni Orensanz i Josep Pastells

Presenta i condueix: **Toni Puntí**

El periodista cultural Toni Puntí (1966) presentarà el Ver-MOT de Girona, dedicat a la construcció literària de les mil cares de Picasso. Construït com a personatge a partir de la seva relació amb l'escriptor Jaume Sabartés, el seu primer biògraf i creador de la imatge pública de l'artista-geni, la figura de Picasso és fruit d'una cruïlla de relats. Ens hi acompanyaran els novel·listes Toni Orensanz (Falset, 1970) i David Cirici (Barcelona, 1954), autors, respectivament, de *L'estiu de l'amor* (2015) i

d' *El lladre del Guernica* (2015), dues novel·les bastides sobre –o al voltant de– la figura del pintor, i José Antonio Garriga Vela (Barcelona, 1954) i Josep Pastells (Girona, 1966), autors de relats breus que graviten sobre un anorac encarregat per Picasso a un sastre del carrer Muntaner, 38 (*El anorak de Picasso*, 2010) i sobre l'erotisme com a fil conductor de la vida de l'artista (*Vides lascives*, 2012).

Bar Restaurant +CUB (Plaça de Catalunya - Carrer de l'Albereda, 15). Entrada lliure

18 h

“Escriure pares”

Luis Landero, Vicenç Villatoro i José Antonio Garriga Vela

Els darrers anys, aquests tres escriptors han emprès l'escriptura del pare a través d'una narrativa a mig camí entre la biografia, l'autobiografia i la ficció: l'autor de *Juegos de la edad tardía* (1989), Luis Landero (Alburquerque, Badajoz, 1948), dibuixa la figura del pare a *El balcón en invierno* (2014) al mateix temps que Vicenç Villatoro (Terrassa, 1957) emprèn una recerca dels orígens a través de l'escriptura de l'avi i el pare a *Un home que se'n va* (2014) i que José Antonio Garriga Vela (Barcelona, 1954) basteix les novel·les *Pacífico* (2008) i *El cuarto de las estrellas* (2013) sobre la figura del pare.

20 h

“Escriure mares”

Imma Monsó, Najat El Hachmi i Stefanie Kremser

Imma Monsó (Lleida, 1959) va escriure la seva mare en la novel·la *Tot un caràcter* (2001); Najat El Hachmi (Nador, 1979) ho ha fet a *La filla estrangera* (2015) i Stefanie Kremser (Düsseldorf, 1967) ha convertit *El dia que vaig aprendre a volar* (2016) en un viatge a la recerca d'una progenitora peculiar. Des de diferents perspectives, des de diferents narratives, amb diferents graus de distanciament, totes tres escriptores han coincidit a convertir la mare en el centre de les seves novel·les en una tendència, indèstria dels mecanismes de la literatura del jo, que comparteixen altres literatures europees. Per què escriure mares? I per què el punt de vista és el de les filles?

MOT OLOT

Del 14 al 16 d'abril

Sala La Carbonera* del Teatre Principal d'Olot

Plaça del Teatre

*Durant els dies del festival, la Sala La Carbonera disposarà de servei de bar i s'hi vendran llibres dels autors convidats.

PROGRAMACIÓ

Dijous 14 d'abril

18 h Conversa

“Escriure muses”

Eva Vázquez i Cristina Masanés

20 h Conversa

“Vides obsessives”

Carlos Fonseca i Juan Antonio Masoliver Ródenas

21.30 h Teatre

Ventura, amb **David Planas i Meritxell Yanes**

Can Trincheria

Preu: 9 euros

Venda anticipada d'entrades a www.olotcultura.cat

Divendres 15 d'abril

18 h Conversa

“Escriure maquis”

Alicia Giménez Bartlett i Martí Domínguez

20 h Conversa

“Escriure dones silencioses”

Juan José Millás i Monika Zgustová

21.30 h Teatre

Ventura, amb **David Planas i Meritxell Yanes**

Can Trincheria

Preu: 9 euros

Venda anticipada d'entrades a www.olotcultura.cat

22 h Conversa

“Vides estroncades”

David Foenkinos i Perico Pastor

Dissabte 16 d'abril

11 h Espectacle familiar

Irakurriz, amb Shakti Olaizola

Plaça del Teatre

12 h VER-MOT

“Escriure Verdaguer”

Andreu Carranza, Enric Casasses, Narcís Comadira i Miquel de Palol

Presenta i condueix: **Xavier Albertí**

18 h Conversa

“Escriure impostors”

Javier Cercas i Maria Barbal

20 h Conversa

“Escriure bèsties”

Mia Couto i Jordi Nopca

22 h Presentació-concert

“Jo no hi era però me'n recordo”, amb **Quico Pi de la Serra, Julià Guillamon i Joan Sala**

Entrada gratuïta

PROGRAMACIÓ DETALLADA MOT OLOT

Dijous 14 d'abril

18 h

“Escriure muses”

Cristina Masanés i Eva Vázquez

L'any 2001, l'escriptora i periodista Cristina Masanés (Manresa, 1965) va publicar *Lídia de Cadaqués. Crònica d'un deliri*, la història d'una peixatera de Cadaqués convertida en personatge literari per Eugeni d'Ors i, més endavant, per Josep Pla, i que va arribar a confondre la seva identitat amb la del personatge de ficció. Fa poc, l'escriptora ha indagat narrativament en la vida d'una altra musa, Germaine Gargallo. *Cos, pintura, error* (2014), la dona cos, l'ídol de perversitat forjat per l'imaginari masculí, la dona dels mil noms, la dona sense nom. Tal com escriu la periodista Eva Vázquez (Salt, 1968), “de Germaine, se'n saben tan poques coses, que tot predisposa a inventar-la”. Totes dues parlaran de l'escriptura de la vida de Germaine Gargallo, en la cruïlla entre la biografia i l'assaig narratiu, en la inauguració del MOT 2016 a Olot.

20 h

“Vides obsessives”

Carlos Fonseca i Juan Antonio Masoliver Ródenas

Què hi ha darrere d'una obsessió? Què amaga la bellesa asèptica d'una equació? Què oculta l'escriptura? Aquestes i altres preguntes planteja la primera novel·la de Carlos Fonseca (San José, Costa Rica, 1987), *Coronel llàgrimes* (2015). Bastida sobre la vida “al·lucinant” d'un personatge real, el matemàtic Alexander Grothendieck, la novel·la relata el tedi de vint-i-quatre hores d'un vell coronel sense guerra, escriptor de “*divas alquímicas*”, testimoni i supervivent del segle XX. De les llàgrimes i del paisatge moral del coronel i “la passió de la intel·ligència” amb què està escrita la novel·la, Carlos Fonseca en parlarà amb l'escriptor i catedràtic de literatura llatinoamericana Juan Antonio Masoliver Ródenas (Barcelona, 1939).

21.30 h (funcions dijous i divendres)

Ventura, de Cristina Clemente

Amb **Merixell Yanes** i **David Planas**

Dues vides ben diferents, les de la Maria i la Teresa. La Maria, una metgessa casada amb un metge i amb dos fills. La Teresa, tota la vida dedicada al seu germà que un accident quan era petit va deixar en cadira de rodes. Malgrat les diferents circumstàncies, cadascuna de les vides té els seus moments bons i els seus moments dolents. Els caràcters dels personatges s'aniran formant amb l'experiència viscuda, tot i que l'atzar també hi tindrà molt a dir... Quatre vides diferents unides per un sol fet.

Una proposta de proximitat per a un públic reduït, que es veu immers en una acció duta a terme per unes interpretacions més pròpies del cinema que del teatre.

Preu: 9 €. Durada: 70 minuts. Venda anticipada a www.olotcultura.cat, al Teatre Principal d'Olot i a Can Trincheria.

Divendres 15 d'abril

18 h

“Escriure maquis”

Alicia Giménez Bartlett i **Martí Domínguez**

Alicia Giménez Bartlett (Almansa, Albacete, 1951), creadora de la detectiu Petra Delicado, es va sentir atreta per la figura de Teresa/Florencio Pla Meseguer (Vallibona, Castelló, 1917-2004) coneguda per *La Pastora*, una maqui llegendària tant per la seva condició transexual com per ser l'autora d'una trentena de morts a la zona del Maestrat durant la dècada dels cinquanta. No va dubtar a convertir el personatge històric en protagonista de *Donde nadie te encuentre* (2011), una novel·la sobre la fugida i la recerca d'un mateix, sobre les misèries de l'Espanya franquista i sobre la “infinita solitud” de les persones. Martí Domínguez (Madrid, 1966), autor de diverses novel·les bastides sobre personatges històrics (*Voltaire*, *Goethe*, *Buffon*, *Cézanne*, *Lucreci*), ha situat la seva primera novel·la “estrictament de ficció”, *La sega* (2015), en el territori dels maquis del Maestrat. Aquesta curiosa coincidència divergent és a la base de la conversa que mantindran tots dos escriptors al MOT d'Olot.

20 h

“Escriure dones silencioses”

Juan José Millás i Monika Zgustová

La dona silenciosa és el títol d'una de les novel·les més conegudes de l'escriptora Monika Zgustová (Praga, 1957), publicada simultàniament en català, castellà i txec el 2005. A través de la mirada d'una dona condemnada per motius històrics i de gènere al silenci, Zgustová construeix la història de l'Europa del segle XX. A *La mujer loca* (2014), l'última de les seves novel·les, l'escriptor Juan José Millás (València, 1946) parteix també del silenci femení per explorar les ferides que la Història infligeix en les històries de les seves protagonistes silenciades. Tots dos escriptors construeixen novel·les polièdriques, recorren a l'autoficció, a la biografia, als gèneres periodístics i memorialístics, tant com a la reflexió a l'entorn del poder i de l'engany del llenguatge des de dintre mateix de les respectives narracions. La construcció literària de les vides silencioses i, especialment del silenci de les dones, serà l'eix sobre el qual girarà la seva conversa al MOT.

22 h

“Vides estroncades”

David Foenkinos i Perico Pastor

Charlotte Salomon (Berlín, 1917-Auschwitz, Polònia, 1943) és una pintora berlinesa, jueva, que va morir a Auschwitz, embarassada, amb només vint-i-sis anys. Entre 1940 i 1943, a Niça, on vivia intentant fugir de la persecució nazi, va pintar una obra autobiogràfica ingent que la converteix en la inventora de la primera novel·la gràfica. David Foenkinos (París, 1974), autor de la biografia novel·lada *Lennon* (2010), ha convertit la jove artista en la protagonista de *Charlotte* (2014), una història escrita en ratlles curtes i que no pretén ser poesia, i construïda sobre una vida, tot i que tampoc pretén ser biografia. Una vida estroncada i, excepcionalment, pintada, que va fascinar David Foenkinos, que en parlarà amb el pintor, il·luminador de llibres i lector perspicaç Perico Pastor (la Seu d'Urgell, 1953).

Dissabte 16 d'abril

11.30 h

Irakurriz, de **Shakti Olaizola**

Una cadira, una calaixera, un coixí i un munt de llibres ens submergiran en el món, un xic peculiar, d'una noia. Mitjançant les seves lectures, ens porta per diferents capítols d'una història plena de records, descobriments, reflexos, somnis... Accions i objectes quotidians es convertiran en joc, desafiament i delit, juntament amb el moviment, els equilibris, la dansa i la contorsió. Com acabarà aquest viatge?

Espectacle familiar. Plaça del Teatre. Durada: 30 minuts (* En cas de pluja, s'anul·larà)

12 h

VER-MOT. "Escriure Verdager"

Andreu Carranza, Enric Casasses, Narcís Comadira i Miquel de Palol

Presenta i condueix: **Xavier Albertí**

Què té Jacint Verdager que des de la seva mort tants escriptors n'hagin escrit la vida? Des d'El místic de Santiago Rusiñol (1903) fins a El poeta del poble (2015) d'Andreu Carranza, l'autor de Canigó, però també de Flors del Calvari i En defensa pròpia ha cridat l'atenció de poetes, dramaturgs, narradors i artistes que n'han recreat repetidament la figura. Per saber quina és l'atracció literària de Verdager, ens acompanyaran al Ver-MOT d'Olot el novel·lista Andreu Carranza (Ascó, 1957); el poeta i narrador Miquel de Palol (Barcelona, 1953), autor d'una "vida literària" titulada Jacint Verdager (2002); el poeta Enric Casasses (Barcelona, 1951), autor de l'assaig poeticonarratiu Verdager ara (2005), i el poeta Narcís Comadira (Girona, 1942), autor, juntament amb el director de teatre i dramaturg Xavier Albertí (Lloret de Mar, 1962), d'El cel (Un oratori per a Jacint Verdager) (2009).

Plaça del Teatre. Entrada lliure. (* En cas de pluja, es farà dins La Carbonera)

18 h

“Escriure impostors”

Maria Barbal i Javier Cercas

El personatge Enric Marco (Barcelona, 1921) s'ha convertit en l'impostor per excel·lència. La seva controvertida representació del paper de deportat al camp de concentració Flossenbürg (Alemanya) és a la base de dues novel·les aparegudes gairebé simultàniament l'any 2014. Maria Barbal (Tremp, 1949) reconstrueix a *En la pell de l'altre* la figura velada de l'impostor, mentre que Javier Cercas (Ibàhernando, Càceres, 1962) la situa en el centre mateix d'una de les seves “*historias reales*” a la novel·la *El impostor*. D'aquesta coincidència, però també de la distància que separa totes dues novel·les, igualment com del repte narratiu que suposa l'escriptura d'un personatge real i, a més, coetani, en parlaran tots dos escriptors al MOT 2016 en una conversa que, d'una manera o altra, segons admeten tots dos escriptors, ja s'hauria d'haver produït.

20 h

“Escriure la bèstia humana”

Mia Couto i Jordi Nopca

L'autor de *La confessió de la lleona* (2012), Mia Couto (Beira, Moçambic, 1955), una novel·la sobre les morts misterioses de dones provocades per una lleona fantasmal que amaga, rere el subterfugi de la superstició, la bestialitat humana, actualment es troba immers en l'escriptura d'una trilogia sobre l'últim emperador de Moçambic, un personatge històric “que va ser preparat per a ser un heroi nacional”. El nou projecte narratiu d'un dels grans escriptors actuals en llengua portuguesa i el repte que suposa escriure la “bèstia humana” són a la base de la conversa entre Mia Couto i l'escriptor i crític literari Jordi Nopca (Barcelona, 1983).

22 h

“*Jo no hi era però me'n recordo*”, amb **Quico Pi de la Serra**, **Julià Guillamon** i **Joan Sala**, director de l'editorial Comanegra

L'artista Quico Pi de la Serra, una de les figures emblemàtiques de la Nova Cançó, ha estat objecte d'una “hagiografia”, com resa el subtítol del llibre *Jo no hi era però me'n recordo*, escrit per Alejandro Crimi i publicat per Comanegra. Precisament el director d'aquesta editorial, el garrotxi Joan Sala, acompanyarà dalt de l'escenari Quico Pi de la Serra en la cloenda del festival MOT. Tots dos repassaran, entre paraules i música, el recorregut vital d'un artista que, després de sacsejar una generació marcada per foscors i prohibicions amb el seu esperit descordat i provocador, ha continuat mig segle més per camins ben diversos.

Presentació-concert. Sala La Carbonera. Entrada lliure

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES GIRONA

Exposició "Vides miNÚscules"

De l'1 d'abril al 30 de setembre

Viaducte del tren, entre el passeig de José Canalejas i l'avinguda de Ramon Folch

Sobre els pilars del viaducte els textos de **Lluís Muntada** (re)construïxen vides anònimes a partir de fotografies de gran format seleccionades d'entre els milers de retrats realitzats entre 1861 i 1940 a Girona.

Ho organitza: **Centre de Recerca i Difusió de la Imatge (CRDI). Ajuntament de Girona**

Exposició del fons relacionat amb el MOT 2016

De l'1 al 19 d'abril

Biblioteques de Girona

Entrada lliure

Mostra del fons de literatura de la biblioteca relacionat amb el tema del MOT d'aquest any, Escriure vides, vides escrites.

Ho organitza: **Biblioteques de Girona**

Taula rodona "Joaquim Ruyra, literatura i sensació"

Dimarts 5 d'abril, 19 h

Centre Cultural La Mercè

Entrada lliure

Jordi Cornudella, Marina Porras, Toni Sala, Francesc Serés i Miquel Martín, amb **Xavier Pla** com a moderador, seran els escriptors encarregats de debatre sobre la vigència de la narrativa de Joaquim Ruyra (Girona, 1858-Barcelona, 1939).

Ho organitza: **Càtedra Josep Pla de Literatura i Periodisme de la Universitat de Girona**

Presentació del llibre L'home de la campana, de Joan Girbau

Dimarts 5 d'abril, 19 h

Biblioteca Carles Rahola

Entrada lliure

Els matemàtics **Joan Girbau**, autor del llibre, i **Albert Avinyó** presenten una de les poques biografies del matemàtic Carl F. Gauss (1777-1855), creador de nombrosos conceptes presents en la matemàtica actual.

Ho organitza: **Editorial Gregal**

Presentació del llibre *Les set caixes*, de Dory Sontheimer

Dijous 7 d'abril, 19.30 h

Biblioteca del Call. Institut d'Estudis Nahmànides. Accés pel carreró de Sant Llorenç s/n

Entrada lliure

Dory Sontheimer, autora del llibre, explicarà com la troballa de set caixes a casa seva la van dur a descobrir la veritable història de la seva família i a oferir un testimoni únic sobre l'exili, la deportació i l'Holocaust.

Ho organitza: **Patronat Call de Girona**

Exposició "Vides apassionades: quin plaer!"

Del 7 al 16 d'abril de 2016, de dilluns a dissabte, de 10 a 20 h

Secció infantil i juvenil de la Biblioteca Carles Rahola

Entrada lliure

Exposició de les diferents biografies de personatges que han tingut rellevància en el món literari, científic i artístic, entre d'altres.

Ho organitza: **Biblioteca Carles Rahola**

Cicle "Els també van ser-hi. Eugeni d'Ors, Prudenci Bertrana i Modest Urgell al menjador de la Casa Masó"

Dijous 7, 14 i 21 d'abril, 19 h

Casa Masó (C. Ballesteries, 29)

Entrada lliure. Places limitades. Reserva prèvia a info@rafaelmaso.org i 972 413989

Lectures de l'obra d'alguns dels escriptors amics de la família Masó en el mateix escenari que ells freqüentaven: *La Ben Plantada*, d'Eugeni d'Ors; *Jo! Memòries d'un metge filòsof*, de Prudenci Bertrana, i *La gitaneta de l'any MDCCCXLII* per Katuful, de Modest Urgell.

Ho organitza: **Fundació Rafael Masó**

Projecte Narracions Visuals

De febrer a maig de 2016

Els alumnes de l'escola de fotografia MultiFotos crearan unes sèries fotogràfiques sobre personatges d'obres literàries vinculades al MOT 2016 per reflexionar sobre la manera en què les fotografies poden explicar vides i sobre la frontera entre realitat i ficció.

Ho organitza: **MultiFotos**

Concurs de microrelats A Peu de Foto 2016

De l'1 al 30 d'abril

Nova edició del concurs on es proposa que s'escrigui un relat en una piulada a partir només d'una imatge, que es pot trobar a Twitter buscant #apeudefoto4. El premi són dues entrades per anar a veure Panorama des del pont al Teatre Principal d'Olot.

Més informació i bases: www.girona.cat/marfajove i www.girona.cat/biblioteques.

Ho organitzen: **Servei d'Informació Juvenil de l'Espai Marfà i Biblioteca Salvador Allende**, amb **l'Institut de Cultura de la Ciutat d'Olot**

Taller familiar Esculturant vida

Dissabte 9 d'abril, 11.30 h

Davant de la Biblioteca Carles Rahola

Activitat gratuïta

Taller familiar de creació escultòrica amb fang i altres elements naturals adreçat a famílies amb infants de zero a sis anys, que treballarà el tema del MOT 2016.

Ho organitza: **Biblioteca Carles Rahola (Petits lectors)**

Espectacle Vaig ser jo, històries escrites d'un nen del barri de Sant Narcís

Diumenge 10 d'abril, a les 11.30 h

Sala polivalent del Museu d'Història de Girona (C. de la Força, 27)

Entrada lliure

Històries de la vida d'un nen de Sant Narcís, **Quim Curbet**, llegides per **Cristina Cervià** i comentades pel seu autor i protagonista. Una aproximació a una vida gironina, escrita des del record dels jocs i espais.

Ho organitza: **Museu d'Història de Girona**

Concurs de narrativa Vides Escrites, Escriure Vides, per a infants i joves

Del 16 al 27 d'abril de 2016, durant l'horari d'obertura de la Biblioteca

Secció infantil i juvenil de la Biblioteca Carles Rahola

A través de les seves vivències, es convida els nens a redactar una petita autobiografia o bé la biografia sobre alguna persona que considerin interessant o important en la seva vida.

Ho organitza: **Biblioteca Carles Rahola**

Projecte Vides Escrites, Vides Triades

De febrer a juny de 2016

Els alumnes del Consorci per a la Normalització, d'orígens molt diferents, trien i descriuen la vida d'una persona que els ha marcat la vida. El resultat s'aplegarà al juny en un recull, un mercat de vides triades.

Ho organitza: **Consorci per a la Normalització Lingüística**

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES OLOT

Bookcrossing: Llibres abandonats, llibres trobats

De març a abril de 2016

Prop d'una trentena de llibres dels autors que participaran en el MOT a Olot transitaran per la ciutat, de mà en mà, per tal de facilitar al màxim de lectors possibles l'accés a l'obra d'aquests escriptors. Busqueu-los i compartiu-los!

Ho organitzen: **Biblioteca Marià Vayreda i MOT**

Exposició "Variacions Camps"

Del 18 de març al 31 de maig de 2016

Sala d'actes de l'Arxiu Comarcal de la Garrotxa

Entrada lliure

Antònia Camps (Olot, 1862-1935) va ser retratada en nombroses ocasions pel seu marit i la seva filla, els fotògrafs **Antoni i Carme Gotarde**. A partir d'aquests retrats, **Imma Merino** reflexiona sobre com la fotografia pot fer visible l'estat del cos i de l'ànim d'una persona.

Ho organitza: **Arxiu Comarcal de la Garrotxa i MOT**

Concurs de narrativa de Sant Jordi per a alumnes de cinquè

Del març a l'abril de 2016

A través de les escoles, la Biblioteca organitza des de fa quinze anys aquest popular concurs de narrativa, relacionat amb el tema del MOT. A partir del llibre *També vam ser joves*, de **Jordi Sierra i Fabra**, els nens han de fer el seu propi resum o adaptació d'alguna de les històries d'aquest recull de biografies. Tots els relats presentats s'apleguen en el Llibre Gegant de la Biblioteca.

Ho organitza: **Biblioteca Marià Vayreda**

Exposició "Paisatge, vida i literatura"

De l'1 al 30 d'abril

Façanes de la Biblioteca Marià Vayreda (c. del Pati i c. de Sant Esteve)

Amb l'objectiu de posar de manifest l'íntima relació entre paisatge i vida, l'Observatori del Paisatge ha

seleccionat un seguit de paisatges viscuts en la literatura, que els alumnes l'Escola d'Art han il·lustrat amb fotografies pròpies.

Ho organitzen: **MOT**, juntament amb l'**Observatori del Paisatge de Catalunya** i l'**Escola d'Art i Superior de Disseny d'Olot**

Exposició "MOT: els autors que ens visiten"

De l'1 al 30 d'abril

Biblioteca Marià Vayreda

Mostra del fons de la biblioteca relacionat amb el tema del MOT d'aquest any, Escriure vides, vides escrites.

Ho organitza: **Biblioteca Marià Vayreda**

Exposició "Vides dibuixades"

Del 7 al 16 d'abril de 2016, en horaris d'obertura de la Biblioteca

Biblioteca Marià Vayreda (c. del Pati, 2)

Exposició de diferents punts de llibres fets pels alumnes de l'aula d'Il·lustració i còmic de l'Escola Municipal d'Expressió d'Olot.

Ho organitza: **Escola Municipal d'Expressió d'Olot**

Exposició "Remembrança. Visions sobre les germanes Brontë al paisatge de la Garrotxa", de l'Helena Aguilar Mayans

Del 8 d'abril a l'1 de maig

Can Trincheria (c. de Sant Esteve, 29)

Entrada lliure

En l'obra de les germanes **Charlotte, Emily i Anne Brontë**, el paisatge funciona com un dipòsit d'emocions i sentiments. A través de la fotografia, els erms de les Brontë han estat transformats en paratges de la Garrotxa, un paisatge que també condiciona les nostres vides.

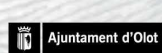
Ho organitza: **MOT i Helena Aguilar Mayans**

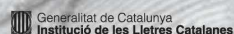
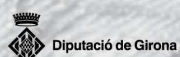
BIOGRAFIES DELS AUTORS

Vides
escrites.
escriure
vides.

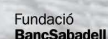
Organitzen:

Amb el suport de:

Col·labora:

Xavier Albertí

Va néixer a Lloret de Mar el 1962. És director d'escena, músic i compositor. Actualment és el director artístic del Teatre Nacional de Catalunya. Entre 1996 i 1999 va dirigir el Festival d'Estiu de Barcelona Grec, i entre el 2004 i el 2006 va dirigir l'àrea de creació de l'Institut Ramon Llull. Va ser director de serveis culturals de l'Institut del Teatre de Barcelona, on també ha estat docent i coordinador pedagògic del Conservatori Superior de Dansa. També ha estat docent a l'Obrador de la Sala Beckett, a l'Obrador d'Estiu a Argelaguer, a la Universitat d'Estiu Menéndez Pelayo, a la Universitat de Girona i a la Universitat de Lleida.

El 2007 va treballar conjuntament amb Pere Portabella i Carles Santos en el guió de la pel·lícula *Die Stille vor Bach* (El silenci abans de Bach). Aquest mateix any, va dirigir el recital de poesia catalana amb Lou Reed, Laurie Anderson i Patti Smith, dins la mostra de cultura catalana de Nova York *Made in Catalunya* al Baryshnikov Art Center. El 2008 va fundar amb Lluïsa Cunillé la companyia La Reina de la Nit.

La seva feina ha estat reconeguda amb diversos premis com: el Premi d'Arts Escèniques 2005 de la Generalitat Valenciana al millor espectacle no valencià per *Mestres antics*, Premi Butaca 2007 i Premi de la Crítica 2007 al millor espectacle musical per *El Dúo de l'Africana*, Premi ACCA 2012 a la millor Exposició de Recerca Històrica per *El Paral·lel 1894-1939*, Premi Max 2015 al millor espectacle musical per *L'eclipsi*, o Premi Butaca 2015 a la millor il·luminació per *Terra baixa*.

John Banville

Va néixer a Wexford, Irlanda, el 1945. És considerat un dels grans talents de la llengua anglesa, i també escriu -novel·la negra- sota el pseudònim de Benjamin Black. Va publicar el seu primer llibre el 1970, una recopilació de relats titulada *Long Lankin*, seguida d'una sèrie de novel·les, la primera d'elles *Nightspawn*. Després va publicar *Birchwood* (1973), l'anomenada *Trilogia de les revolucions*, integrada per *Copèrnic* (1976), *Kepler* (1981) i *La carta de Newton* (1982); i prop d'una dotzena de novel·les més, entre les quals destaquen *El libro de las pruebas* (1989), finalista del Premi Booker, i *El mar* (2005), que finalment va guanyar aquest apreciat guardó.

És conegut per l'estil precís de la seva prosa. El seu ingeni i el seu humor negre mostren la influència de Nabokov. El 2006 apareix el primer llibre amb el pseudònim de Benjamin Black, *El secreto de Christine*, seguit d'altres quatre novel·les negres. Sobre el seu desdoblament com a escriptor, Banville ha dit: "L'art és una cosa estranya. Sota el barret de Banville puc escriure 200 paraules al dia. Un dia vaig decidir que podia convertir-me en un altre i sota aquest segon barret, en aquesta segona pell, puc anar a dinar després d'haver escrit un miler de paraules, potser 2.000, i gaudir d'això. És increïble descobrir com un altre pot viure la teva vida, utilitzar les teves mans i gaudir amb això. Escriure és una feina peculiar... Escriure és com respirar. Ho faig per necessitat. Per a la meua pròpia boca, i ara també per a la de Black". Entre altres guardons, ha guanyat el Premi Booker 2005 i el Premi Príncep d'Astúries de les Lletres el 2014.

Maria Barbal

Va néixer a Tremp el 1949. És escriptora, autora de narracions breus, prosa i novel·les per al públic juvenil, i professora de secundària. La seva obra abraça gairebé una vintena de publicacions, que han estat traduïdes a l'alemany, aranès, asturià, castellà, italià, francès i portuguès. Les seves primeres novel·les dibuixen el paisatge rural del Pallars, al qual retornarà en novel·les posteriors. El 1985 escriu la seva primera novel·la, *Pedra de tartera*, amb la qual guanya el Premi Joaquim Ruyra i el Premi Joan Crexells. El 1992 escriu *Càmfora*, amb la qual guanya els premis de la Crítica, Serra d'Or i el Nacional de Literatura, i el 2005 publica *País íntim*, també reconegut amb el Premi Prudenci Bertrana. La seva obra també inclou reculls de contes com *La mort de Teresa* (1986) i *Ulleres de sol* (1994), i novel·les com ara *Escrivia cartes al cel* (1996), *Carrer Bolívia* (1999) i *Bella edat* (2003).

El 2014 publica la seva darrera novel·la, *En la pell de l'altre*, una ficció sobre la mentida i la identitat que es basa en la història real d'Enric Marco, l'expresident de l'Amical de Mauthausen que va falsejar el seu passat.

Nuria Barrios

Va néixer a Madrid el 1962. És escriptora i doctora en filosofia per la Universitat Complutense de Madrid, ciutat on resideix. És autora de les novel·les *Amores patològics* i *El alfabeto de los pájaros*, dels llibres de poemes *El hilo de agua*, que va guanyar el Premi Ateneo de Sevilla, i *Nostalgia de Odiseo*. També és autora dels llibres de relats *El zoo sentimental* i *Balearia*. Els seus relats estan presents en nombroses antologies, entre elles: *Páginas amarillas*, *Vidas de mujer*, *Cuentos de mujeres solas*, *Pequeñas resistencias*, *Tu nombre flotando en el adiós*, *Comedias de Shakespeare* i *Cuentos breves para ir y venir*.

La seva obra ha estat traduïda a l'holandès, l'italià, el portuguès, el croata i l'esperanto. És la traductora a l'espanyol del novel·lista irlandès John Banville/Benjamin Black. Col·labora habitualment com a crítica en el suplement literari *Babelia*, d'*El País*, i amb la revista *Mercurio*. La seva última obra publicada és el llibre de relats *Ocho centímetros*.

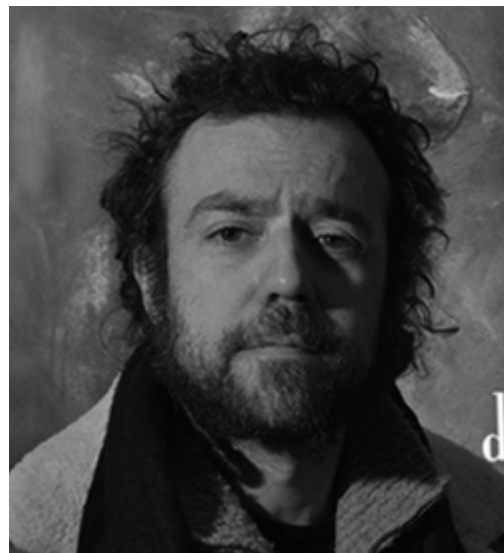

Toni Benages

Va néixer a Badalona el 1970. Il·lustrador i professor de còmic, treballa per a diverses editorials i ha publicat, entre d'altres, l'àlbum de còmics *Con las manos en los bolsillos* (2005), la novel·la gràfica *Total wars* (2012) i *Les extraordinàries aventures de Francesc Pujols* (2015), amb guió de Sebastià Roig.

Ha col·laborat fent tires còmiques per a revistes com *Scifiworld*, *El Clímaco* o *Línia Badalona*, i és l'autor del còmic setmanal "Siniamon", per al diari *Ara*, que actualment es publica dins de la revista de còmics *Xiulit*.

En el camp del cinema, és programador del Filmets Badalona Film Festival i director del Cryptshow Festival, i ha realitzat cartells per a diversos films i festivals de cinema, i ha fet les il·lustracions de diferents documentals, com ara *La mesura de la terra* i *Gaia* per a l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

Andreu Carranza

Va néixer a Ascó el 1957. És escriptor i fa col·laboracions en ràdio, premsa i televisió. Ha escrit una quinzena d'obres entre poesia, novel·la i narrativa breu, traduïdes a una vintena de llengües. La seva obra recrea la geografia física i humana de les Terres de l'Ebre. L'any 1991 escriu la seva primera novel·la, *La tinta de la immortalitat*, amb la qual guanya el Premi Recull-Francesc Puig i Llena de narració. El 1993 guanya el Premi Ribera d'Ebre amb *El desert de l'oblit*, i el 1996 el Premi Sebastià Juan Arbó per *Riu avall*. Amb *Anjub. Confessions d'un bandoler* guanya el Premi Sant Joan l'any 2000, i el 2001 és guardonat amb el Premi Vila d'Ascó de narrativa per *La filla de la memòria*. L'any 2007 escriu conjuntament amb Esteban Martín *La clau Gaudí*, l'obra més traduïda de l'autor. També ha publicat altres novel·les com *L'hivern del tigre* (2004) o *Impremta Babel* (2009).

El 2015 rep el Premi Josep Pla amb *El poeta del poble*, una recreació novel·lada de la vida de Jacint Verdaguer.

Enric Casasses

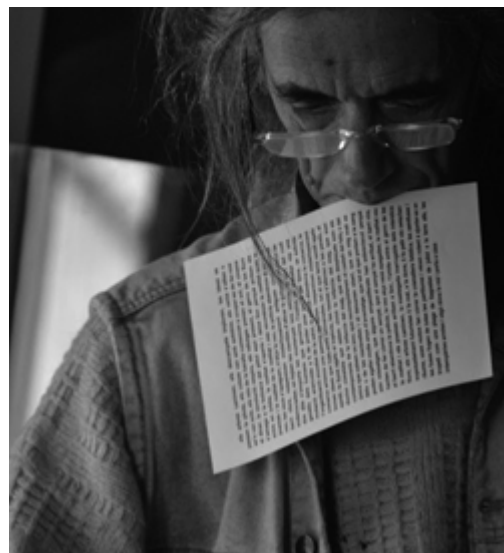
Va néixer a Barcelona el 1951. Poeta i traductor, si bé també ha treballat en molts altres gèneres com l'assaig, el periodisme, el drama i la narrativa.

Considerat com un dels renovadors de la poesia en català, la seva obra suma una actitud radicalment contemporània al conreu de formes clàssiques, una dualitat també present en el caràcter alhora popular i culte, realista i oníric. Ha publicat prop d'una trentena de poemaris, entre els quals destaquen els premiats *No hi érem* (Premi de la Crítica, 1993), *Calç* (Premi Carles Riba, 1996) o *Plaça Raspall* (Premi Joan Alcover, 1998), i també *Uh* (1997 i 2007), *Canaris fosforescents* (2001) o *Que dormim?* (2002).

Traductor de Conan Doyle, William Blake i Max Jacob, entre d'altres, ha promogut la publicació d'autors poc reivindicats, com Juli Vallmitjana, Francesc Pujols o Eduard Girbal i Jaume.

El 2005 va publicar l'assaig poeticonarratiu *Verdaguer ara*, i dos anys més tard *Perles de Verdaguer*, amb Agnès Prats. Ha col·laborat amb diverses produccions discogràfiques, entre les quals destaca *La manera més salvatge*, amb Pascal Comelade (2006).

L'any 2012 va rebre el Premi Nacional de Cultura de Literatura.

Javier Cercas

Va néixer a Ibañero (Càceres) el 1962. És escriptor, autor de més d'una quinzena d'obres entre novel·la i assaig, i professor de literatura espanyola. El 1987 escriu la seva primera novel·la, *El món*, i el 2000 publica *Relatos reals*, una recopilació de cròniques que va escriure a *El País* i que combinen cròniques que condensen esdeveniments del mateix autor amb d'altres que narren històries d'altres personatges.

L'any 2001, ja amb trajectòria dins la narrativa, escriu *Soldados de Salamina*, novel·la que va ser portada al cinema per David Trueba i que fou àmpliament guardonada amb els premis Ciutat de Barcelona, Llibreter, Qué Leer, Salambó, Ciudad de Cartagena, Extremadura, CRISOL, Internacional de Literatura Grinzane Cavour i The Independent Foreign Fiction Prize.

La seva obra també inclou altres títols com *Anatomía de un instante* (2009), guanyador del Premi Nacional de Narrativa i Literari Internacional Mondello-Ciudad de Palermo, o el seu darrer llibre, *El impostor* (2014), també basat en la vida d'Enric Marco.

David Cirici

Va néixer a Barcelona el 1954. És llicenciat en filologia catalana, membre del PEN català i de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana. Ha estat professor de llengua i literatura catalanes i guionista de televisió, molt especialment amb La Trinca i amb Rosa Maria Sardà. Actualment treballa en l'àmbit de la comunicació i la cultura.

Ha desenvolupat part de la seva obra en l'àmbit de la narrativa infantil i juvenil i va rebre el Premi Edebé de literatura infantil per l'obra *Molsa* l'any 2012; l'any 2013 el Premi Ramon Muntaner de literatura juvenil per *Zona prohibida*, i el 2015 el Premi de literatura infantil El Vaixell de Vapor per la seva obra *El vol de l'oreneta*.

La seva última novel·la és *El lladre del Guernica*.

Narcís Comadira

Va néixer a Girona el 1942. És escriptor i pintor, autor de nombroses obres que es mouen entre la prosa i la poesia, però també en el món de la dramaturgia. L'any 1985 amb *Enigma* va obtenir el Premi de la Crítica Serra d'Or i de la Generalitat de Catalunya, i, el 1990, amb *En quarantena*, va guanyar el Premi Lletra d'Or, Premi Ciutat de Barcelona i Premi de la Crítica. Més recentment, el 2011 va publicar *Les paraules alades*, i, el 2012, *Marques de foc*. El 2014 es va publicar tota la seva poesia reunida en un volum: *Poesia 1966-2012*, i el 2015 *El arte de la fuga. Una antología del autor*.

Com a traductor de poesia és autor d'una extensa antologia de *Poesia italiana* (1985) i de *Poesia italiana contemporània* (1990). El 2004, amb la traducció dels *Cants*, de Giacomo Leopardi, va obtenir el Premi Ciutat de Barcelona de Traducció, i el 2013 va publicar, en col·laboració amb Joan Ferrer, *Càntic dels Càntics de Salomó*.

Com a pintor, ha donat a conèixer la seva obra en nombroses exposicions. És autor del mural *Poi s'ascose nel foco che li affina*, al vestíbul de la Facultat de Lletres de la Universitat de Girona, i del tríptic *Elogi de la pedra de Girona*, a l'escala de l'alcaldia de l'Ajuntament de la mateixa ciutat. La seva exposició "Comadira. Cinquanta anys de pintura. Una antologia" va tenir lloc al Museu de Montserrat i al Museu d'Art i a la Fundació Fita, de Girona, entre el 2010 i el 2011. Finalment, "Obres amb arbres" és el títol de l'antològica que li va dedicar la Fundació Vila Casas el primer trimestre de 2015.

Mia Couto

Va néixer a Beira, Moçambic, el 1955. És un dels escriptors més importants en llengua portuguesa i l'autor moçambiquès més traduït. La seva extraordinària qualitat literària ha estat comparada amb noms d'autors com Gabriel García Márquez o Jorge Amado i premiada amb guardons com els prestigiosos Vergílio Ferreira (1999) pel conjunt de la seva obra, o el Neustadt International Prize for Literature (2014).

L'any 2007 va esdevenir el primer autor africà a guanyar el premi literari Latin Union, i el 2013 va obtenir el premi Camões, un dels guardons més importants en llengua portuguesa.

La seva obra, caracteritzada per una prosa poètica i lírica que ens transporta a mons on el realisme es fon de manera màgica amb el mite i la llegenda, s'ha publicat a més de trenta països.

Martí Domínguez

Va néixer a Madrid el 1966. Escriptor i articulista, és doctor en biologia, professor titular de periodisme de la Universitat de València i director de la revista *Mètode*. Escriu a diferents mitjans de comunicació, com ara *El Temps*, *La Vanguardia*, *Ara* i *El País*. Una part dels seus articles està aplegada als reculls *Peiximinuti* i *Bestiari*. Com a novel·lista, és autor de *Les confidències del comte de Buffon*, guanyadora dels premis Andròmina, Crexells i de la Crítica de la Universitat de València; *El secret de Goethe*, premi Prudenci Bertrana i de la Crítica de la Universitat de València; d'*El retorn de Voltaire*, que va rebre el premi Josep Pla, i d'*El fracassat*, on novel·la la vida de Paul Cézanne.

Recentment ha publicat *La sega*, on reconstrueix la vida dels masovers al Maestrat i la repressió franquista dels anys de postguerra. També ha estat guardonat amb el Premi Nacional de Periodisme per la seva tasca com a director de *Mètode*. És alhora el director de la Biblioteca Darwin (Laetoli-Universidad Pública de Navarra), que publica en espanyol les obres completes de Charles Darwin. Amb el seu assaig *El somni de Lucreci* (2014), una història de la llibertat del pensament, va rebre el Premi Carles Rahola.

Najat El Hachmir

Va néixer a Beni Sidel (Marroc) el 1979, i es va traslladar a Vic quan tenia vuit anys, ciutat on va créixer. És llicenciada en filologia àrab, escriptora i col·laboradora habitual d'*El Periódico de Catalunya*. El 2004 es publica el seu primer llibre, *Jo també sóc catalana*, i el 2008 apareix *La filla del patriarca*, novel·la traduïda a dues llengües i guanyadora del Premi Ramon Llull i del Premi Ulysse. El 2011 va publicar *La caçadora de cossos*, que ha estat traduïda al castellà, a l'anglès i a l'italià, i el 2015 guanya el Premi BBVA Sant Joan per la seva darrera novel·la, *La filla estrangera*.

Tot i no ser una novel·la autobiogràfica, a *La filla estrangera* la protagonista viu un procés similar al de l'autora.

David Foerkinos

Va néixer a París el 1974. És autor d'una desena de llibres traduïts a quaranta llengües i professor de guitarra. El 2002 publica la seva primera novel·la, *Inversion de l'idiote*, i guanya el Premi François Mauriac. L'any 2004 guanya el premi Roger-Nimier per la seva novel·la *Le Potentiel érotique de ma femme* i el 2011 dirigeix, juntament amb el seu germà, l'adaptació cinematogràfica del seu *bestseller* *La delicadesa*, amb Audrey Tatou i François Damians. La seva novel·la *Les souvenirs* ha estat també adaptada al cinema per Jean-Paul Rouve. A més, la seva obra inclou altres títols com *Les cœurs autonomes* (2006), *Qui se souvient de David Foerkinos* (2007) o *Le petit garçon qui disait toujours non* (2011).

El 2010, va escriure *Lennon*, una narració en què l'autor s'endinsa sota la pell del músic narrant en primera persona la vida del mític component de The Beatles. El 2014, va publicar la seva darrera obra, *Charlotte*, una història que evoca el destí tràgic de la pintora Charlotte Salomon, assassinada a Auschwitz. La novel·la ha obtingut el Premi Renaudot i el Premi Goncourt des Lycéens, i va ser la novel·la més venuda a França l'any 2014.

Carlos Fonseca

Va néixer a San José, Costa Rica, el 1987. Va passar la meitat de la seva infància i adolescència a Puerto Rico. Va obtenir un doctorat en literatura llatinoamericana a la Universitat de Princeton (Estats Units) i, actualment, treballa com a investigador a la Universitat de Cambridge (Regne Unit).

Ha col·laborat en revistes literàries com *Letras Libres*, *Quimera* i *Otra Parte*, entre d'altres.

La seva primera novel·la, *Coronel Lágrimas*, va ser publicada per l'editorial Anagrama el 2015 i serà publicada en anglès per Restless Book durant el 2016. Va formar part del grup fundador de la revista de ressenyes *El Roommate*. Actualment resideix a Londres.

Albert Forns

Albert Forns va néixer a Granollers el 1982. Periodista i escriptor, treballa al CCCB i col·labora amb diversos mitjans com el diari ARA, la revista *Time Out Barcelona* i *L'Avenç*. Aquest 2016 ha guanyat el Premi Llibres Anagrama amb la novel·la *Jambalaia*. La seva primera novel·la, *Albert Serra (la novel·la, no el cineasta)*, va guanyar el Premi Documenta. També ha publicat el poemari *Ultracolors*.

José Antonio Garriga Vela

Va néixer a Barcelona el 1954. Resideix des de fa anys a Màlaga. És autor de diversos llibres de relats, entre els quals destaquen *El anorak de Picasso*, i de guardonades obres de teatre. Després de debutar com a novel·lista amb *Una visión del jardín*, va tenir un clamorós reconeixement amb *Muntaner, 38* (Premi Jaén de Novel·la 1996): “No m’estranya gens que aquest llibre –una de les grans sorpreses de la narrativa espanyola dels últims temps– hagi fascinat escriptors com Juan Marsé, Vázquez Montalbán, Eduardo Mendoza o Joan de Sagarra” (Enrique Vila-Matas).

La seva següent novel·la va ser *El vendedor de rosas*, i amb la quarta, *Los que no están*, va guanyar el Premi Alfonso García-Ramos. Després va publicar *Pacífico*, guardonada amb el Premi Dulce Chacón, l’any 2008, a la millor novel·la publicada en llengua castellana. La seva última novel·la, *El cuarto de las estrellas*, ha guanyat el Premi Café Gijón.

Alicia Giménez Bartlett

Va néixer a Almansa (Albacete) el 1951. És escriptora, autora d’una vintena de novel·les que han estat traduïdes a quinze llengües. El 1984 escriu la seva primera novel·la, *Exit*, i el 1997 obté el Premi Femenino Singular per la seva obra *Una habitación ajena*, on relata les vides de Virginia Woolf i la seva dona de fer feines, Nelly Boxal. Sobre la mateixa època, crea la inspectora Petra Delicado, personatge que es convertirà en la protagonista d’una saga de vuit llibres de novel·la negra que arribarà a la televisió el 1999 i per la qual ha obtingut diversos reconeixements com ara el Premi Raymond Chandler. El 2011 escriu *Donde nadie te encuentre*, basat en la vida de la maqui Teresa Pla, també coneguda com La Pastora, i amb la qual guanya el Premi Nadal.

La seva obra inclou novel·les com ara *Días de amor y engaño* (2006), assajos com *La deuda de Eva* (2002) i relats curts.

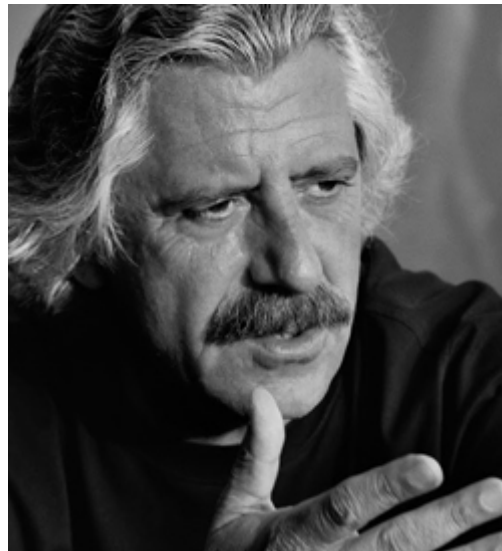
Durant el 2015 ha estat guardonada amb diversos premis, entre ells el Premi Planeta per la seva novel·la *Hombres desnudos* i els premis Carvalho, Farolillo de Papel i José Luis Sampedro per la seva trajectòria.

Lluís Juste de Nin

Va néixer a Barcelona. És dibuixant i guionista, conegut també pel seu vincle amb el món de la moda a través de les marques Armand Basi i Lacoste. Des de l'any 1960 està actiu en nombroses publicacions cíviques. Els seus dibuixos, en moltes publicacions de l'oposició contra el franquisme (PSUC, Sindicats Democràtics, Assemblea de Catalunya...) signant com El Zurdo, i, posteriorment les seves il·lustracions a *Mundo Obrero*, el van fer popular en temps de la dictadura. Durant la transició, a més de tenir una pàgina setmanal a *Canigó*, els seus dibuixos eren habituals a les publicacions de *Nacionalistes d'Esquerra* i *La Crida*.

Membre d'una família d'artistes i creadors, el 2004 apareix la seva primera novel·la gràfica *Els Nin. Memòries a llapis d'una família catalana*. El 2010 va rebre el Premi Nautilus a la primera edició del Premi Internacional del Còmic Ciutat de Badalona-Caixa Laietana, per la seva trajectòria en el món del còmic català.

Stefanie Kremser

Va néixer el 1967 a Alemanya i viu a Barcelona. Narradora i guionista en alemany, ha publicat tres novel·les, totes traduïdes al català: *Postal a Copacabana* (2007), *Carrer dels oblidats* (2012) i *El dia que vaig aprendre a volar* (2016).

Va créixer a São Paulo, Brasil, i als vint anys es va traslladar a Munic per estudiar cinema documental. Els seus primers documentals es van programar en diversos festivals internacionals i a la televisió. Ha fet estades en residències per a autors a Berlín, Roma i Nova York. Actualment està finalitzant un guió cinematogràfic i començant una nova novel·la.

Luis Landero

Va néixer a Albuquerque, Badajoz, el 1948. Es va llicenciar en filologia hispànica per la Universitat Complutense. Ha ensenyat literatura a l'Escola d'Art Dramàtic de Madrid i va ser professor convidat a la Universitat de Yale (Estats Units). Es va donar a conèixer amb *Juegos de la edad tardía*, de 1989, i va rebre el Premi de la Crítica i Premi Nacional de Narrativa el 1990. Després va escriure *Caballeros de fortuna* (1994), *El mágico aprendiz* (1998), *El guitarrista* (2002), *Hoy, Júpiter* (2007, Premi Arzobispo Juan de San Clemente) i *Retrato de un hombre inmaduro* (2010).

Traduït a diverses llengües, és ja un dels noms essencials de la narrativa espanyola. Ha escrit, a més, l' emotiu assaig literari *Entre líneas: el cuento o la vida* (2000), i ha reunit les seves obres curtes a *¿Cómo le corto el pelo, caballero?* (2004).

Absolución, la seva novel·la més trepidant, és una delicada història d'amor, un compte enrere que no dona treva, i un inspirat relat d'aprenentatge i saviesa a través d'un elenc de personatges inoblidables.

Cristina Masanés

Llicenciada en filosofia i màster en estudis de gènere, compagina la tasca de documentalista i redactora per a diferents institucions culturals amb el periodisme. Ha col·laborat en les seccions d'art del diari *Avui* i les d'opinió d'*El Punt*. És autora de *Lídia de Cadaqués, crònica d'un deliri* (Quaderns Crema, 2001) i *Germaine Gargallo. Cos, pintura i error* (Llibres del Segle, 2014). És premi de periodisme Carles Rahola (1999, 2008 i 2012) i Triangle Rosa (2009), i finalista dels premis Recull de Blanes (1998) en la modalitat de retrat literari. Entén l'assaig com un lloc de trobada entre dades, escriptura i pensament.

Juan Antonio Masoliver

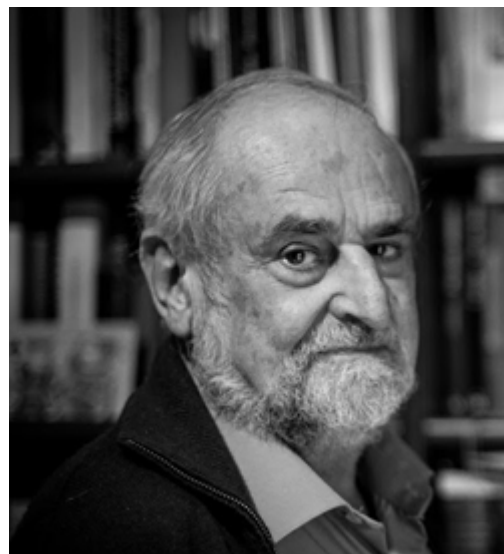
Va néixer a Barcelona el 1939. Llicenciat en filologia romànica per la Universitat de Barcelona, va ser lector a un institut d'educació secundària a Gènova, al Trinity College de Dublín i al King's College de Londres. És catedràtic de Literatura Espanyola i Llatinoamericana de la Universitat de Westminster de Londres i crític literari del suplement *Cutura/s* de *La Vanguardia*.

Amb *Voces contemporáneas* (2004) i *Las libertades enlazadas* (2000) presenta una àmplia recopilació d'articles i assajos sobre literatura espanyola i mexicana. El 2014 la Universitat Nacional Autònoma de Mèxic (UNAM) publica *Elogio de la mosca* i *La biblioteca del fabulador*, breus antologies de Masoliver de l'obra narrativa i d'assajos d'Augusto Monterroso. Ha estat curador de les antologies del conte espanyol *The Origins of Desire* (Serpent's Tail, Londres) i, amb Fernando Valls, de *Los cuentos que cuentan*.

Com a narrador ha publicat els llibres de relats *La sombra del triángulo* (1996), *La noche de la conspiración de la pólvora* (2006) i *La calle Fontanills* (2010). També les novel·les *Retiro lo escrito* (1988), *Beatriz Miami* (1991), *La puerta del inglés* (2001), *El ciego en la ventana* (2015) i la recent *La inocencia lesionada* (2016).

La seva obra poètica ha estat recollida a *Poesía reunida* (1999). Posteriorment, ha publicat *La memoria sin tregua* (2002), *Sonia* (2008), *Paraísos a ciegas* (2012) i el llibre de poemes en català *El laberint del cos* (2008).

Ha traduït, entre altres autors, Cesare Pavese, Giorgio Saviane, Carson McCullers, Djuna Barnes i Vladimir Nabokov.

Juan José Millás

Va néixer a València el 1946. És autor de les novel·les *Cerberos son las sombras* (Premi Sésamo, 1975), *Visión del ahogado* (1977), *El jardín vacío* (1981), *Papel mojado* (1983), *Letra muerta* (1983), *El desorden de tu nombre* (1986), *La soledad era esto* (Premi Nadal, 1990), *Volver a casa* (1990), *Tonto, muerto, bastardo e invisible* (1995), *El orden alfabético* (1998), *No mires debajo de la cama* (1999), *Dos mujeres en Praga* (Premi Primavera de Novela, 2002), *Laura y Julio* (2006), *El mundo* (2007), obra per la qual va rebre el Premi Planeta, el Qué Leer de los Lectores i el Premi Nacional de Narrativa, i *Lo que sé de los hombrecillos* (2010).

També ha publicat els llibres de relat *Primavera de luto* (1989), *Ella imagina* (1994), *Articuentos* (2001), *Cuentos de adúlteros desorientados* (2003), *Los objetos nos llaman* (2009) i el volum *Articuentos completos* (2011).

La seva obra periodística ha estat reconeguda, entre d'altres, amb el Premi de Periodisme Cultural Manuel Vázquez Montalbán, i està recollida a *Algo que te concierne* (1995), *Cuerpo y prótesis* (2001), *Hay algo que no es como me dicen* (2004) i *Vidas al límite* (2012), entre d'altres.

La seva obra narrativa s'ha traduït a vint-i-tres idiomes.

Imma Monsó

Va néixer a Lleida el 1959. És escriptora, s'ha dedicat a l'ensenyament durant més de vint anys i actualment col·labora a *La Vanguardia*. La seva obra ha estat traduïda a l'anglès, el castellà, el francès, l'hongarès, l'italià, el portuguès i el neerlandès. L'any 1996, la seva primera novel·la, *No se sap mai*, va obtenir una molt bona acollida de crítica i públic. L'any 1998 guanya el Premi Prudenci Bertrana de novel·la i el Premi de la Crítica Catalana per *Com unes vacances*. El 2001 publica la novel·la *Tot un caràcter*, on s'endinsa en el terreny psicològic de les relacions entre mares i filles. El 2004 és guardonada amb el Premi Ciutat de Barcelona pel llibre de contes *Millor que no m'ho expliquis*.

El 2007 guanya el Premi Internacional Terenci Moix al millor llibre de l'any de ficció, per *Un home de paraula*, que també guanya el Premi Salambó, el Premi Scrivere per Amore i el Premi Maria Àngels Anglada, i que sortirà traduïda al francès properament. El 2009 publica *Una tempesta*, i el 2012 guanya el Premi de les Lletres Catalanes Ramon Llull per la *La dona veloç*, guardonada també amb el Premi El Setè Cel de Salt el 2013. El 2013 guanya també el Premi Nacional de Cultura a la trajectòria.

Actualment està treballant amb la seva propera novel·la: *L'aniversari*.

Jordi Nopca

Va néixer a Barcelona el 1983. Escriptor, periodista, traductor i crític literari, és redactor del diari *Ara* i coordina el suplement literari *Ara Llegim*.

Ha publicat la novel·la *El talent* (2012) i el recull de relats *Puja a casa* (Premi Documenta 2014). Com a traductor, és darrere de les versions catalanes de *Van venir com orenetes*, de William Maxwell (2007), *Quatre germanes*, de Jetta Carleton (2009) i de *Fi* i *Marcos Montes*, de David Monteagudo (2010).

Pel que fa al vessant periodístic, el 2013 va ser guardonat amb el premi Memorial Pere Rodeja, del Gremi de Llibreters, per "oferir als lectors una mirada àmplia, innovadora i completa de la realitat literària del nostre país" amb els seus articles.

Amélie Nothomb

Va néixer a Kobe (Japó) el 1967. Prové d'una família de Brussel·les, on resideix actualment, tot i que va passar la seva infància i adolescència a l'Extrem Orient, sobretot a la Xina i al Japó. És escriptora, autora d'una trentena d'obres àmpliament traduïdes. Des de la seva primera novel·la al 1992, *Higiene de l'assassí*, que es converteix en una de les autores en llengua francesa més populars i de més projecció internacional. El 1993 guanya els premis Vocation, Alain Fournier i Chardonne per *Le Sabotage amoureux*. El 1999 és reconeguda amb el Gran Premi de l'Acadèmia Francesa i el Premi Internet per *Estupor i tremolors*, i l'any 2000 escriu *Metafísica dels tubs*, novel·la guardonada amb el Premi Arzobispo Juan de San Clemente. També ha obtingut diversos premis i reconeixements a la seva trajectòria com ara el Premi Cultural Leteo o el Gran Premi Jean Giono.

A la seva obra hi predomina el tema autobiogràfic juntament amb la ficció. L'any 2004 escriu *Biografia de la fam*, una autobiografia centrada en la seva infantesa i adolescència, on expressa una curiositat sense límits, d'aquí el títol. El 2007 escriu *Ni d'Eva ni d'Adam*, on narra una història d'amor de la mateixa autora quan tenia vint-i-un anys a Tokio.

El 2015 publica *Le Crime du comte Neville*.

Toni Orensanz

Va néixer a Falset el 1970. Periodista i guionista, ha escrit diversos llibres, entre els quals en destaquen la recerca històrica *L'òmnibus de la mort* (2008), el recull de relats *El falsari* (2010), la novel·la *L'estiu de l'amor* (2013) i, finalment, un altre llibre de periodisme narratiu: *El nazi de Siurana* (2016).

També ha escrit teatre: *Bidelberg, club cabaret* i *Muntanyes nevades* (dirigides per Oriol Grau) i *El sommelier* (dirigida per Toni Albà), entre d'altres.

La seva novel·la *L'estiu de l'amor* té com a punt de partida l'estada que Picasso i Fernand Olivier van fer a Horta de Sant Joan (Terra Alta) l'estiu del 1909.

Miquel de Palol

Va néixer a Barcelona el 1953. Autor de poesia, novel·la i assaig, la seva obra ha estat àmpliament guardonada i ha estat traduïda al portuguès, el castellà, l'holandès, l'alemany, l'italià i el francès.

Com a poeta, ha publicat, entre d'altres, els llibres de poemes *Delta* (1973), *El porxo de les mirades* (Premi Carles Riba i Crítica Serra d'Or, 1983), *Indiferència* (1986), *El sol i la mort* (1996), *Nocturns* (2002) i *Aire amb cel de fons* (2012).

El 1989 va aparèixer la seva primera novel·la, *El jardí dels set crepuscles*, àmpliament guardonada. Les seves novel·les posteriors també han merescut nombrosos premis: Ígur Nebli (Premi Ciutat de Barcelona, 1994), *El legislador* (Premi Josep Pla, 1997), *Un home vulgar* (Premi Joanot Martorell, 2006) o *El testament d'Alcestis* (Premi Nacional de Literatura, 2010). En el camp de l'assaig, ha publicat, entre d'altres, *Jacint Verdaguer* (2002), *La poesia en el boudoir* (Premi Crítica Serra d'Or d'assaig, 2003), *Dos poetes* (2006) i *Meditacions des de Catalunya* (2011).

Ha col·laborat en diversos mitjans de comunicació i revistes com *Serra d'Or*, *El Triangle*, *La Vanguardia*, *El País* o *El Mundo*.

Josep Pastells

Va néixer a Girona el 1966. És corresponsal del diari *ARA* a les comarques gironines i ha publicat onze llibres de narrativa. Amb l'últim, *Cacic de fireta* (Pagès Editors), va guanyar el Premi de novel·la breu Ciutat de Mollerussa 2014. Entre la seva obra anterior destaquen *Vida i miracles d'Odell Kraus* (Premi Marian Vayreda, 2010) i *Pell de cilici* (Premi Just Manuel Casero, 2002). També ha publicat tres reculls de contes: *Vides lascives* (Premi de Literatura Eròtica La Vall d'Albaida, 2012), *L'últim alè de Fidípides* i *Simpático fracasado*.

Aquesta primavera sortirà publicat, traduït a l'anglès, el seu primer llibre destinat al públic infantil.

És membre del consell de redacció de la *Revista de Girona*.

Perico Pastor

Va néixer a la Seu d'Urgell el 1953. Pintor i il·lustrador, estudià a Barcelona, emigrà a Nova York el 1976, i s'hi quedà dotze anys. Va publicar les seves il·lustracions a *Harper's*, *The Village Voice*, i sobretot a *The New York Times*, cosa que li va permetre pintar sense presses.

El 1980 exposa per primera vegada, al Cornelia Street Café, de Nova York, i el 1983 per primera vegada en una galeria, Estampa, de Madrid. Des d'aleshores ha compaginat il·lustració i pintura, amb exposicions a Barcelona, Madrid, Granada, Hong Kong, París, o Tòquio, entre d'altres.

Des de 1989 viu a Barcelona, dedicat plenament a la pintura, la il·lustració de premsa (*El País*, *Internacional Herald Tribune*, *La Vanguardia...*) i editorial, a més d'altres projectes.

Jordi Puntí

Va néixer a Manlleu el 1967 i viu a Barcelona. Ha publicat dos llibres de narracions: *Pell d'armadillo* (Proa, 1998) i *Animals tristos* (Empúries, 2002). L'any 2010 va publicar la seva primera novel·la, *Maletes perdudes* (Empúries), que va merèixer els premis Llibreter, Nacional de la Crítica, Amat-Piniella i Lletra d'Or. D'aleshores ençà s'ha traduït a setze idiomes.

El seu llibre més recent és *Els castellans* (2011), una ficció autobiogràfica sobre la vida quotidiana en una vila industrial catalana, als anys setanta, i la relació amb els fills de la immigració arribada d'Espanya.

És un col·laborador habitual d'*El Periódico* i la revista cultural *L'Avenç*.

El 2014-2015 va merèixer una beca a la creació del Cullman Center for Scholars and Writers, a la biblioteca pública de Nova York. Actualment treballa en la seva segona novel·la.

Toni Punfí

Va néixer a Barcelona el 1966. És llicenciat en Ciències de la Informació per la Universitat Autònoma de Barcelona i periodista cultural de TV3. Actualment, forma part de l'equip del programa Tria33 com a responsable de continguts d'arts escèniques. El 2015 va dirigir el reportatge *Girona, 18 veus*, una radiografia de la vida cultural a Girona, que va inaugurar la programació del Tria33 EXTRA.

Ha presentat i dirigit el programa *Ànima*, un altaveu dels principals esdeveniments culturals i dels seus protagonistes. Ha treballat a l'àrea de Cultura dels Serveis Informatius de TV3 i també a l'informatiu de referència *La nit al dia*, que presentava i dirigia Mònica Terribas.

Ha format part de l'equip fundador del canal de notícies 3/24. Ha dirigit el projecte i el llançament de la revista *Time Out Barcelona*, i ha donat classe de periodisme cultural a la Universitat Ramon Llull/Blanquerna. Forma part de la junta actual de l'Associació de Periodistes Culturals de Catalunya.

Sebastià Roig

Va néixer a Figueres el 1965. Escriptor, és el guionista de *Les extraordinàries aventures de Francesc Pujols* (2015), dibuixat per Toni Benages, i de *Dr. Portlligat* (2004), dibuixat per David Ayén.

Ha publicat alguna novel·la *pulp* tot solet (*El cogombre sideral*) o amb Salvador Macip (*Ullals*, *El secret de la banya embruixada*), a més d'estudis sobre els còmics, la ciència-ficció i el fantàstic.

Juan Tallón

Va néixer a Ourense el 1975. És llicenciat en filosofia, escriptor i autor de diverses novel·les. El 2011 escriu *A pregunta perfecta (o caso Aira-Bolaño)*, i la segueix *El váter de Onetti* del 2013, *Manual de fútbol* i *Libros peligrosos* del 2014, i *Fin de poema* del 2015. També col·labora amb diversos mitjans escrits com ara *El País*, *Jot Down* o *El Progreso*, i amb programes radiofònics com ara *A vivir que son dos días* de la Cadena Ser. Al seu blog, molt personal, descartemoselrevolver.com, afirma que “No puedes escribir si no pones toda tu basura encima de la mesa. Sin basura, no hay biografía”. A *El váter de Onetti*, el protagonista és un alter ego de l'autor que es muda d'Ourense a Madrid. A *Fin de poema*, Tallón s'endinsa en l'últim dia de les vides de Cesare Pavese, Anne Sexton, Gabriel Ferrater i Alejandra Pizarnik, teixint un relat fragmentari i desordenat de la vida dels quatre poetes.

Gonçalo M. Tavares

Va néixer a Luanda (Angola) el 1970. Autor de més d'una trentena de llibres, a més ensenya Teoria de la Ciència a la Universitat de Lisboa. Tavares ha sorprès als seus lectors amb la gran varietat de llibres que ha publicat des del 2001, data en què surt el seu primer llibre de poesia. En molt poc temps ha estat guardonat amb una quantitat impressionant de premis literaris portuguesos i internacionals com el Premi Branquinho da Fonseca o el del Diari Expresso per la seva obra *O senhor Valéry*, i el Premi Revelació de Poesia amb el seu llibre *Investigações*. Algunes de les seves obres, com *O homem ou é tonto ou é mulher* i *A colher de Samuel Beckett e outros textos*, s'han adaptat a peces teatrals i audiovisuals, i s'han publicat a quaranta-sis països. Celebrat per autors de la talla d'Enrique Vila-Matas i José Saramago, la crítica internacional el considera un dels escriptors en llengua portuguesa més destacats de l'actualitat.

Eva Vázquez

Va néixer a Salt el 1968. Llicenciada en història de l'art, treballa a la premsa gironina des dels vint anys, primer al Diari de Girona i, des de 1993, al diari *El Punt*, actual *El Punt Avui*, on escriu sobre temes relacionats amb l'art i la literatura.

Ha comissariat diverses exposicions d'artistes gironins històrics, i va participar en la revisió cultural dels anys quaranta que va promoure el Museu d'Art amb "**Sota la boira**". A banda d'això, ha escrit en catàlegs d'artistes contemporanis.

Amb el fotògraf Josep M. Oliveras, va publicar el 2015 el llibre *El quadern de fil*, a l'entorn de la fàbrica Coma Cros de Salt. És també autora de l'epíleg a l'assaig de Cristina Masanés *Germaine Gargallo. Cos, pintura i error*.

Col·labora a la *Revista de Girona* i forma part de l'Aula d'Espectura de La Mercè, on imparteix el curs de prosa de no-ficció.

Vicenç Villatoro

Va néixer a Terrassa el 1957. És escriptor, periodista i director del CCCB des de l'any 2014. Com a periodista ha participat en diversos mitjans de premsa escrita, ràdio i televisió, i com a escriptor, tot i que la seva obra és essencialment narrativa, ha publicat títols de novel·la, assaig, poesia i narrativa breu, traduïts a diferents llengües. A la seva obra, hi apareix d'una manera creixent la preocupació per les relacions entre realitat, narrativa i ficció. Així, algunes de les seves últimes novel·les -*Moon river* i, especialment, *Un home que se'n va* i *El retorn dels Bassat*, de pròxima publicació- hi és central la utilització de materials documentals i biogràfics reals, combinats amb estratègies narratives pròpies de la ficció.

El 1982 escriu *Evangelí gris*, novel·la amb què guanya el Premi Sant Jordi, i, el 1983, *País d'Itàlia*, distingida amb el Premi Sant Joan. El 1992 guanya el Premi Documenta per la seva obra *Hotel Europa*. L'any 1996 publica *Memòria del traïdor* i l'any 1997 *La claror del juliol*, novel·la amb què obté el Premi Ciutat de Palma-Llorenç Villalonga. El 2001 guanya el Premi Prudenci Bertrana amb *La ciutat del fum*, el 2004 el Premi Carlemany amb *La derrota de l'àngel*, i el 2010 el Premi Ramon Llull amb *Tenim un nom*.

L'any 2014 escriu *Un home que se'n va*, un relat sobre el seu propi avi, d'origen andalús, que parteix de preguntar-se per què les persones marxen del lloc on han nascut.

Monika Zgustová

Va néixer a Praga. És escriptora, autora de vuit llibres publicats. La seva última novel·la és *Les roses de Stalin* (2016).

La seva obra s'ha traduït a una desena de llengües i ha merescut, entre d'altres, el premi Mercè Rodoreda de conte, l'Amat-Piniella i el Ciutat de Barcelona.

Va estudiar literatura comparada als Estats Units, i va introduir tota una plèiade d'autors txecs i russos a Catalunya i Espanya: va traduir més de 50 llibres del txec i del rus al català i castellà, entre d'altres Marina Tsvetàieva, Anna Akhmàtova, Isaac Babel, Bohumil Hrabal, Václav Havel, Milan Kundera, Jaroslav Hasek i d'altres. Per les seves traduccions li han atorgat el Premi de les Lletres Catalanes, l'Ángel Crespo i el Masaryk, concedit per l'Estat txec. És coautora del diccionari rus-català i col·labora regularment amb *El País*, *Ara*, el suplement literari *Cultura/s* de *La Vanguardia* i d'altres diaris i revistes culturals, catalanes, espanyoles i americanes.

Ho organitzen:

Amb el suport de:

Hi col·labora:

Fundació
BancSabadell

Mitjans col·laboradors:

Mitjans oficials:

EL DIARI DIGITAL DE REFERENCIA DE LA GARROTXA

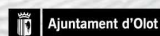
Naciódigital

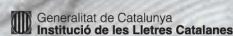
TELEVISIÓ DE CATALUNYA

Vides
escrites.
escriure
vides.

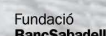
Organitzen:

Amb el suport de:

Col·labora:

Taleia Cultura
Elisenda Figueras
premsa@festivalmot.cat
609 073 048

Oficina de Comunicació de l'Ajuntament de Girona
Oriol Cases i Sílvia Planas
comunicacio@ajgirona.cat
972 419 502

Institut de Cultura de la Ciutat d'Olot
Rosa Rebugent
rrebugent@olot.cat
972 272 777

www.festivalmot.cat

